

ת"ד 6028/06/13 - מדינת ישראל נגד ברוך קאלניצקי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 6028-06-13 מדינת ישראל נ' קאלניצקי

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ברוך קאלניצקי ע"י עו"ד שפיגל

הנאשמים

גזר דין

הנאשם אשר לפני הורשע עפ"י הודאתו בגרימת ת.ד. עת נהג רכבו לאחר ביציאה מחניית משק יוגב בדרך ההתיישבות - כ"ס.

בעשותו כן, חסם נתיב נהיגתו של רוכב קטנוע אשר נהג לדרום. תוצאות התאונה פציעה ושבירים שנגרמו לרוכב הקטנוע (כפי תיאורם בכתב האישום). הרוכב נזקק לשני ניתוחים

הצדדים הציגו בפני הסדר טיעון "מסגרת" - התביעה ביקשה להשית על הנאשם 6 חודשי פסילה בנוסף ל- 2 חודשי הפסילה המנהלית אותם ריצה ואילו הסנגוריה מבקשת להקל ככל הניתן בעונשו של הנאשם. מלוא תיק החקירה הונח בפני ובנוסף הונחה בפני חו"ד של מר יעקב ורד וירט בוחן תנועה.

נתתי דעתי לממצאי הבוחן המשטרתי בתיק החקירה וכן לחוות דעתו של מר ורדי וירט. הבוחן המשטרתי לא קבע ממצא עובדתי בדבר מהירות נסיעתו המשוערת של הרוכב עובר לתאונה.

לצורך הקביעה בדבר אחריותו של הנאשם להתרחשות התאונה, אין צורך בקביעת ממצא פוזיטיבי בשאלת מהירות הרוכב. זכות הקדימה הינה של הרוכב - תהא מהירות נסיעתו אשר תהא. עוד יש לציין כי מצבו של הקטנוע לאחר התאונה, לא איפשר עריכת ניסוי בלימה ולפיכך בשאלה זו ניתן להגיע לאומדן בלבד בהתחשב בממצאים שנמצאו בזירת התאונה. עיקרם, סימן בלימה, שפשופים, חריצה וכו'.

כמו כן, יש להוסיף לחישוב המשוער אובדן אנרגיה מן האימפקט עצמו ובתהליכי הבלימה ואחריה.

בפני הוגשה חו"ד הבוחן ורדי וירט. בחנתי דבריו בתשומת לב.

מסמך זה הונח בפני לצורך "הוספת משקל" לטיעוני ההגנה המבקשת להקל בעונשו. אין ביהמ"ש נדרש לקבוע בשלב

זה ממצאים עובדתיים מוחלטים. בפרספקטיבה זו, בחנתי כאמור מלוא חומר החקירה וחווה"ד הנ"ל מצאתי כי יש מקום לדון בכובד ראש בשאלת רשלנות תורמת הן בשל העובדה שהמדובר בקטע דרך בו המהירות מוגבלת ל- 60 קמ"ש בלבד והן בשל שדה הראייה. על פניו, נראה כי יש ממש בקביעותיו של הבוחן וירט לעניין מהירות הרכב, אם כי אקבל קביעות אלו בהסתייגות לפיה המדובר באומדן שאינו עולה כדי קביעת ממצא חד משמעי. בעניין שדה הראייה, הבוחן המשטרתי מציין כי לרוכב שדה ראייה של 100 מ' בנסיעה לכיוון ישר ובכך מצבו עדיף על מצבו של הנאשם, אשר שדה ראייתו לאחר מוגבל. אין באמירה זו כדי להפחית מחומרת מחדלו של הנאשם אשר נסע לאחר לא מכוון ובכך נטל סיכון מיותר. סיכון אשר גבה מחירו בפציעת הרוכב ובנזק לרכוש. עוד יש לציין כי למרבה הצער, אין הרוכב יכול לספק גרסה רלוונטית באשר פציעתו גרמה לאובדן זכרוננו בהקשר לנסיבות התאונה.

הסדר הטיעון מהווה מתחם ענישה ראוי באשר מתחם עונשי בגין תאונה כמתואר לעיל נע בין 6 חודשי פסילה לבין 12 חודשי פסילה.

לנגד עיני הודאת הנאשם באשמה, עובדה אשר חסכה הטרחת הרוכב ושאר העדים לביהמ"ש.

כמו כן, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות ולעברו התעבורתי.

סוף דבר:

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,800 ₪ או 100 ימי מאסר שישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 7 חודשים בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית.

ריצוי הפסילה נדחה עד 30 יום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח העתק לצדדים.

ניתן היום, כ"א סיוון תשע"ה, 08 יוני 2015, בהעדר הצדדים.